

Ramon Majó Lluch

REFLEXIONS. EI PSUC I LA QÜESTIÓ NACIONAL

Tothom admet que el PSUC va fer un paper importantíssim, en això de fer entendre la immigració, el problema del català i el problema nacional. No hi va haver mai cap lerrouxisme, ni se'ns va escapar mai res... Clar, renunciant també a algunes coses per fer-les assequibles, perquè havíem d'anar un pas més endavant de *lo* que anava la gent, però no podíem plantejar certes coses, amb una base que no l'hagués entès. Però el fonamental em sembla que es va entendre: evitar que hi hagués un trencament, que hi hagués una separació entre la classe obrera. El fet d'aconseguir que la Comissió Obrera fos la Comissió Nacional de Catalunya eren qüestions importantíssimes. Fotre-hi sempre la qüestió nacional perquè anés sonant, perquè això se *sapigués* que era així, que les CCOO de Catalunya no eren *Sección Catalana de les CCOO*. No, eren Comissió Nacional de Catalunya.